

پۆژی حەفتەم

نازاد نەرگۆشی
(پیرمام)

ئیمام و وتارییژی مزگەوتی گەرەکه که مان، تا بلیی پیاویکی بەرپرز و سەرناس بوو، تا ئەو پادەییەکی که خەلکی گەرەکه بەسەری ئەو سویندیان دەخوارد، مامۆستا شەش کوپ و کچیکی هەبوو. تەنیا کیشەیی ئەو هەبوو که لە بەرانبەر کچەکی زۆر هەستیار بوو، تا ئەو پادەییەکی که جار جارە یەکیک لە براکانی لەگەڵی دەنارد بۆ قوتابخانە، بۆ ئەوەی کچە بەرانبەر کچەکی پشستگۆی نەخات، ئیتر وای لێ هات خەلکی گەرەکه بە یەکتریان دەگوت مامۆستا لە کچەکی دلپیسە!! سەرەپای ئەو هەموو چاودێرییە، بەپێچەوانەیی چاوەڕوانی کوپەکانی مامۆستا زۆر بایەخیان بەو بابەتە نەدەدا، ئەوەندە خوشکە تاقانەکیان خۆش دەویست، هەرگیز نامادە نەبوون بۆ شاردنەوهی دوو تالەموو دلێ بشکێنن. کاتیکی لە کۆلانیان تێدەپەڕین، هەستیان دەکرد لە چاوی باوکیان دوورکەوتوونەتەوه، دەسماڵی خوشکەکیان دەهینایەوه مالهوه، کاتیکی دەچوون بە شوینیدا دەسماڵەکیان بۆ دەبردەوه، ئیتر کچەکه بە بەرانبەر کچەکی مالهوه.

پۆژیکیان بە پێکەوت شێوهی بەستنی لەچک و بەرانبەر کچەکی سەرنجی مامۆستایان پاکیشا، بۆ یەکم جار لە کچەکی بەگومان کەوت، بۆیە بریاری دا بە دزییەوه چاودێری بکات. ئەو پۆژیی کوپە بچووکهکی لەگەڵ خوشکەکی پۆشستبوو، پێش ئەوەی بگەنە قوتابخانە، دەسماڵەکی لە خوشکەکی وەرگرت، خوشکی بێ لەچک خۆی بەناو قوتابخانەدا کرد. سەرەتا مامۆستا بییری کردەوه پەنگە لەبەر هەستناسکیی کوپە بچووکهکی بێت، لەبەر ئەو سۆز و خۆشەویستییهی لە

نیوانیاندا هه‌یه، نه‌یویستوووه دلی خوشکه‌که‌ی بره‌نجینیت، بویه ویستی سه‌باره‌ت به‌و پرووداوه له‌گه‌ل کچه‌که‌ی قسه‌ بکات، وه‌ک ئه‌وه‌ی هیچ شتیک پرووی نه‌دابیت. مامۆستا به‌ باشی زانی هه‌لویستی پینچ کورپه‌که‌ی تریشی به‌رانبه‌ر به‌ حه‌زی خوشکه‌که‌یان بزانییت، ئیتر مامۆستا بۆ ماوه‌یه‌ک خه‌ریکی چاودیریکردنی کچه‌که‌ی بوو. ئه‌وه‌ی مامۆستا له‌ هه‌ر پینچ کورپه‌که‌ی تریشی بینی شوکیان کرد!! ئه‌وه‌ی بینی، بۆ ئه‌و جیگه‌ی سه‌رسورمان بوو، برپای نه‌ده‌کرد، چونکه‌ هه‌ر پینچ کورپه‌که‌ی تریشی هه‌ر هه‌مان هه‌لسوکه‌وتی برا بچوکه‌که‌یان هه‌بوو. دۆخه‌که‌ ئالۆز بوو، سه‌ری له‌ مامۆستا شیواندبوو، به‌ جوړیک که‌ نه‌یتوانی سه‌باره‌ت به‌ پرووداوه‌که‌ له‌گه‌ل کچه‌که‌ی قسه‌ بکات. شه‌وی پینچ شه‌مه‌ له‌سه‌ر هه‌ینی تا دره‌نگانی شه‌و خه‌وی لئ نه‌که‌وت، چه‌ند جار ویستی برپات شه‌ش کورپه‌که‌ی و کچه‌ تاخانه‌که‌ی بانگ بکات و ده‌ست به‌ سه‌رزه‌نشتیان بکات، ئه‌وجا به‌ توندترین شیوه‌ سزایان بدات.

مامۆستا وه‌ک نه‌ریتی هه‌میشه‌یی له‌ ده‌رکردنی هه‌ر برپاریکی گرنه‌گ، سه‌ره‌تا ده‌سنوژیکه‌ی ده‌گرت. له‌کاتی ده‌سنوژگرتندا، له‌ ئاوینه‌وه‌ ته‌ماشایه‌کی پوخساری خۆی کرد، که‌میک دامای و به‌ گومانه‌وه‌ دوو مسته‌ ئاوی به‌ ده‌موچاویدا کرد. له‌ناکاوه‌ له‌ خۆی پرسى: ئه‌رئ تۆ ئه‌وه‌موو سه‌اله‌ جه‌نابی ئیمام و خه‌تیه‌ به‌ناوبانگه‌که‌ی شار خه‌ریکی چیت؟ له‌ دواى ئه‌وه‌موو سه‌اله‌ خه‌ریکی په‌ند و ئامۆژگاریدان به‌ خه‌لک بووی، هه‌موو پۆزانی هه‌ینی قورگی خۆت ده‌درپینی له‌پیناوی چی؟ ته‌نانه‌ت تۆ پیت نه‌کراوه‌ قه‌ناعه‌ت به‌ منداله‌کانت بینی، له‌ ئامۆژگارییه‌کانت ده‌رنه‌چن، به‌ته‌مای ئه‌وه‌ی خه‌لک به‌قسه‌ت بکه‌ن گه‌وجه‌،

ئهم شه‌و تا به‌یانی خه‌وی لئ نه‌که‌وت. تا به‌یانی دوو سه‌ جار خیزانه‌که‌ی لئی قیت بووه‌وه‌ و لئی پرسى: ”خیره‌ پیاوه‌که‌، چی پرووی داوه‌، چیت به‌سه‌ره‌اتوووه‌، بۆ ئه‌وه‌نده‌ نا‌ئارام و بئ ئۆقره‌ دیاری؟ شتیک پرووی داوه‌ که‌ من لئی ئاگادار نیم؟ پیم بلێ دلنیا به‌ کاریکم له‌ده‌ست بیت، دریقی نا‌که‌م.” پیاوه‌که‌ پووخا و له‌ به‌رانبه‌ر خیزانه‌که‌ی که‌وته‌ سه‌ر ئه‌ژنۆ!! بۆ یه‌که‌م جاری بوو خیزانه‌که‌ی به‌م شیوه‌یه‌ پیاوه‌که‌ی به‌ بیده‌سه‌لات و لاواز ده‌بینی، هه‌رگیز فرمیسکه‌کانی پیاوه‌که‌ی نه‌بینیوو، بۆ یه‌که‌م جار فرمیسکه‌کانی پیاوه‌که‌ی سه‌رپییه‌وه‌، مامۆستا خۆی خسته‌ باوه‌شی خیزانه‌که‌ی و به‌ کول و وه‌ک سه‌رده‌می مندالی، ده‌ستی به‌ گریان کرد ئه‌وه‌نده‌ گریا تا خه‌وی لئ که‌وت. له‌ خه‌ونیدا بینی له‌ناو بازنه‌یه‌کی ئاگریندا، به‌ هه‌مان جلوه‌به‌رگی مه‌لایه‌تی خه‌ریکی سه‌ماکردنه‌، هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی ماله‌وه‌شی ده‌وری بازنه‌ ئاگرینه‌که‌یان داوه‌ و چه‌پله‌یان لئ ده‌دا. ده‌سه‌مه‌له‌سووره‌ی کچه‌که‌ی، له‌نیوان کورپه‌کانیدا تا گه‌یشه‌ت دایکیان ده‌ستاوده‌ستی پئ ده‌کرا، دایکیان سه‌رچۆپی شاییه‌که‌ی گرت و ده‌ستی به‌ شایه‌ کرد. زه‌ماوه‌ندی مامۆستا بوو!! به‌لام ئه‌م جاره‌ مامۆستا له‌ شاییه‌که‌ به‌شدار نه‌بوو، ئه‌وه‌ له‌ ناوه‌ندی بازنه‌ ئاگرینه‌که‌دا خه‌ریکی سه‌ماکردن بوو، مامۆستا هه‌موو گیانی شه‌لالی ئاره‌قه‌ بوو، سات به‌ سات خه‌ریک بوو بازنه‌ ئاگرینه‌که‌ ته‌سکتر ده‌بووه‌وه‌، ئه‌ندامانی ماله‌وه‌شی له‌ شایه‌کردن به‌رده‌وام بوون، بازنه‌ ئاگرینه‌که‌ ئه‌وه‌نده‌ ته‌سک بووه‌وه‌ تا مامۆستا خۆی گه‌ری گرت. مامۆستا له‌ ترسان له‌ خه‌و به‌ئاگاهاته‌وه‌، ژانه‌سه‌ریکی گرتبوو یا...ستار، خۆی له‌ باوه‌شی خیزانه‌که‌ی کیشایه‌وه‌، خیزانه‌که‌ی مامۆستای له‌ باوه‌ش گرت

و گوتی: "بسمیلا، بسمیلا، خیره مامۆستا چی بووه؟" مامۆستا به دهنگیکی خنكاو گوتی: "تینوومه تینوو خهریکه له تینووان دهخنکیم." خیزانهکە ی خیرا خۆی گه یانده ناندینه که، به پهرداغه ئاوپکه وه گه پایه وه لای پیاوه که ی، دوا ی خواردنه وه ی ئاوه که، مامۆستا که میک به خۆ هاته وه، له سه ر پپه فه که ی دانیش ت و به هه ردوو ده ست سه ری گرتبوو، خیزانه که ی خیرا گه پایه وه ناندینه که و هه بیکی هینا و دایه ده ست هاوسه ره که ی، دوا ی نه وه ی هه به که ی خوار د، هاوسه ره که ی به میهره بانیه وه لپی پرس ی: چیت لی قه و ماوه پیاوه که؟

مامۆستا به بیدهنگی سه ری با دا و پویش ته ده ره وه، نه و پوژه بو یه که م جار له ژیا نی دا نوژی به یانیانی قه زا کرده وه، له بهر گریان نوژه که ی به شیواوی ته واو کرد، گریان مۆله تی نه ده دا، به زه حمه ت توانی دووهم نوژی ته واو بکات، ئیتر ملی به گریان وه نا، دوا ی گریان ئیکی زۆر ههستی کرد باریکی قورس له سه ر شانی نه ماوه، له ناخه وه بپاری خۆی دا، بپاری لادانی گشت په رده کانی ناو ژیا نی، په رده ی ئیوان خۆی و منداله کانی، خۆش حال بوو به وه ی توانویه تی نه و بپاره ب دا، ماوه یه ک به ناو کتیبخانه ی حوجره که یدا سوورپایه وه، پاشان وه ک نه وه ی له شوینکی زۆر پیروژ بپواته ده ره وه بی نه وه ی پشت له کتیبخانه که ی بکات، به هیمنی به ره و دوا وه کشایه وه، تا له حوجره پویش ته ده ره وه و به پوویه کی خۆشه وه گه پایه وه ماله وه. یه ک راست چوو ه سه ر دۆلابی جله کانی، چاوی به کورته ک و شه روا لی مرادخانی که وت که له پوژی زه ماوه نده که ی له به ری کردبوو، وه ک نه وه ی ده ست له شتیکی پیروژ بدات، به هیمنی هینایه ده ره وه و له سه ر قه روپله که ی دا نا.

له نا کاو خیزانه که ی خۆی کرده ژووره وه، کاتیک چاوی به جله کوردیه که ی مامۆستا که وت، به سه رسوپمانه وه گوتی: "خیره مامۆستا به نیازی سه فه ری...؟"

مامۆستا بو یه که م جار له پیستی مه لایه تی خۆی ده رده چیت و به گالته پیکردنه وه به خیزانه که ی ده لیت: "خه مت نه بی، به ته مای هینانی ژنیکی تر نیم."

خیزانه که ی به شه رمه وه گوتی: "هه دم چیه مامۆستا، له خه ونانیش نه وها بیڕ بکه مه وه، به لام نه وه چه ند سا له نه و جلویه رگانه ت به کار نه هیناون، خیره ئیستا ده ته وی له به ریا ن بکه ی، نه ویش له پوژی هه ینی، نه ی نوژه که ت، نه ی وتاری پوژی هه ینی؟"

مامۆستا گوتی: بو نابی به م جلانه وه نوژ بکه م! چ عه بییان هه یه؟

مامۆستا بیدهنگ بوو، وه ک بلی چاوه پپی وه لامی پرسیا ره که ی بکات، خه ریکی پشکنینی جله کان بوو، ده ستی بو گیرفانی کورته ک و شه روا له که ی ده برد، ده تگوت به شوین شتیکی دا ده گه پیت. کاتیک مامۆستا خیزانه که ی به بیدهنگی بینی، به دلنیا ییه وه گوتی: "خه متان نه بی نوژه که له شوینی خۆیه تی، به لام بو وتاری پوژی هه ینی، نه وه یانم به براده ری ک سپاردوو نه رکه که له جیا نی من به جی بگه یه نی، پیم گوتوو ه باری ته ندروستیم باش نییه، نه ویش قبو لی کردوو ه." مندالانی مامۆستا سه یریان به و هه موو گۆرانکارییه ی به سه ر باوکیاندا هاتبوو ده هات، به تاییه تی که که ی، هه ستی کرد ته نانه ت شیوه ی ته ماشا کردنه که ی باوکیشی گۆپاوه، وه ک جاران چاوه کانی، له چاوی باوکی تیک گیرده بوون، هه ستی به ترس و دلله راوکی و ده سه ته پاچه یی نه ده کرد!! له خۆی ده پرس ی

تۆبلىسى باوكى به فيله كه يانى نه زانبييت؟ له پۇژى هفتهدا چاوه كانى باوكى له پۇژانى پيشتر نه ده چوون، چاوه كانى پۇژانى پابوردوى باوكى، هرگيز بهرگه ي نافهرمانيان نه ده گرت، ماله وهى به شيوهى باوكسالارى به پيوه ده برد، كه س بوى نه بوو له فهرمانى ده رچييت، شوينيك بو پرسيار كردن نه بوو تهنيا فهرمان به سهردا كردن بوو، به لام له وه ينييه دا چاوه كانى، چاوى ئيمپراتوريكى بالاده ست نه بوون، به لكوو چاوه كانى گوزارشت له پياويكى شكستخواردوو ده كا، له وه شكستخواردنه دا شهرم داي گرتبوو، به ئه ستم ده يتوانى وهك پيشان تها ماشاي نيوچاوانى نه نداهه كانى ماله وهى بكات.

تپوانىنى هر نه نداهه كانى ماله وهى، ده يان پرسيارى به دوايه وه بوو، به لام برپيارى دابوو بيدهنگى بنويينيت، نه گهرچى بيدهنگى ماموستا به رانبهر به و بارودوخه نوييهى ماله وه يان تيكه وتبوو نه نداهه كانى ماله وهى هه ستيارتر ده كرد، خويشى نه مهى باش ده زانى، به لام ماموستا له بينىنى نه و گورپانكارىيهى له ناو نه نداهه كانى ماله وهى پوو داه، جوره خوشحالييهك هه ست پى ده كرا كه به ده گمه ن له ژيانى هاوسهرگيريدا له گه ل خيزانه كهى به دى ده كرا، تهنانه ت له كاتى له دايكبوونى منداله كانيدا، له دووه م پۇژى له دايكبوونى منداله كانى ده چوه ژورى خيزانه كهى و به دهنگيكى وشك و بى هه ست و خوست ده يگوت: ”پى و قه ده مى خير بيت.“، پاشان منداله كهى له باوه ش ده گرت و له گوپى منداله كه دا بانگى ده دا، دواتر منداله كهى ده گه پانده وه باوه شى دايكى، نه و جا داواى له دايكى منداله كه ده كرد مه مكى خوئى بخاته ده مى منداله كه، كاتيك منداله كه خهريكى شيخرخواردن ده بوو، ماموستا ده ستى

به خويندنه وهى چند ئايه تيك له قورئان ده كرد، له كرتايدا فوويه كى له ده موچاوى منداله كهى ده كرد، به بى نه وهى سه رنجيك بداته هاوسهره كهى ده پويشته ده ره وه، نه وه په فتارى ماموستا بوو له گه ل هاوسهره كهى له كاتى له دايكبوونى منداله كانى.

ماموستا تا منداله كانى تهمه نيان نه ده گه يشتبا دوو سال له باوه شيانى نه ده گرت، به لام كاتيك له دواى له دايكبوونى شه ش كورپه كهى، كچه كهى له دايك بوو، نه وه پۇژه بو يه كه م جار ماموستا چه كه گولپكى پيشكه ش به خيزانه كهى كرد و دواى ماچكردنى خيزانه كهى گوتى: ”پيروزباييت لى ده كه م مالى منت پووناك كرده وه.“

هر له سهره تاوه ماموستا زور به رانبهر به هه لسوكه وتى پۇژانهى كچه كهى هه ستيار بوو، به رده وام ناموژگارى ده دايه براكانى و ده يگوت: ”خوشكه كه تان تاقانه يه، چاوتان لى بيت.“

ئيترا تا نه و پۇژهى په رده له سه ر پاستيه كان لادرا، ماموستا دواى نه وه موو ساله بينى نه نداهه كانى ماله وهى دوور له چاوى نه و چ ژيانتيكى شاره وه يان هه يه، نه وه بوو ماموستاى له ناوه وه پوه خاند، به وه هويه وه له بورجى عاج هاته خواره وه و برپيارى دا دابه زيته ناو خانه واده كهى، له و ماوه يه دا يهك شت هه بوو كه نه يتوانى گومانى لى بكات، نه ويش خو شه ويستى كورپه كانى بوو بو خوشكه كه يان، نه مه جيگه ي دلخوشى ماموستا بوو. نه و پۇژه ماموستا جلوه برگى مه لايه تى خوئى له سه ر جلوه برگى زاوايى له به ركرد و ميژه ره كهى له سه ر نا و پويشته نوپژى هه ينى، به لام له پيزى هه ره دواوه نوپژه كهى كرد، پاشان له به ر چاوى ناماده بوواندا جلوه برگى مه لايه تى داكه ند و له گه ل ميژه ره كهى له ناو كيسه يه كى نايلون

نا، به کورتەک و شه‌روالی مرادخانی گه‌پایه‌وه
ماله‌وه .

ئاماده‌بووان به سه‌رسوپمانه‌وه ته‌ماشای
مامۆستایان ده‌کرد، هه‌موویان له ناخه‌وه
نیگه‌رانی مامۆستا بوون، ته‌نیا یه‌ک که‌س
نه‌بیئت، ئه‌ویش براده‌ره‌که‌ی بوو، که‌ پای
سپاردبوو له‌جیاتی ئه‌و بیئت به‌ ئیمام و
خه‌تیبی مزگه‌وته‌که‌، هه‌لبه‌ت بۆ ئه‌و، دوو شه‌ش
بوو، چونکه هه‌میشه بییری له‌وه ده‌کرده‌وه و
ده‌یگوت تۆ بلایی پۆژیک بیئت من بچمه شوینی
مامۆستا، به‌ پۆیشتنی مامۆستا پکا به‌ری نه‌ما،
چونکه چیتەر مامۆستا وه‌ک ئیمام و وتارییژ
نه‌گه‌پایه‌وه مزگه‌وته‌که .

له‌ دوای پۆیشتنی مامۆستا، ده‌می خه‌لک
کرایه‌وه و هه‌ر که‌س له‌لای خۆیه‌وه بوو به
دادوهر و ده‌ستیان به‌ دادگاییکردنی مامۆستا
کرد، مامۆستاش به‌بێ بایه‌خدان به‌و
دادوهرانه‌، به‌ خۆشحالییه‌وه گه‌پایه‌وه ماله‌وه
و کیسه‌ی جلو به‌رگی مه‌لایه‌تی دایه‌ ده‌ست
خیزانه‌که‌ی و پێی گوت: وه‌ره ئافره‌ت ئه‌مانه
بیه ژێرزه‌مینه‌که‌، له‌ناو سندوقه‌که‌ی باپیرم
داینی، خۆشتان ئاماده‌بکه‌ن دوای نانخواردنی
نیوه‌پۆ ده‌پۆینه سه‌فه‌ریک!! بۆ یه‌که‌م جار
زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی راسته‌قینه هاته سه‌ر لیوی
هه‌موو ئه‌ندامانی ماله‌وه‌ی!! له‌نیوان کشوماتیی
ئه‌ندامه‌کانی ماله‌وه‌ی، مامۆستا به‌ پێکه‌نینه‌وه
ته‌ماشایه‌کی که‌که‌ی کرد و گوتی: ”به‌لام هه‌ر
که‌س وه‌ک خۆی بابیته ده‌ره‌وه!!“

٢٠٢٣/٩/٢٢